

Dosarul nr. 2ra-2521/18

Prima instanță: Judecătoria Comrat sediul Ceadâr - Lunga (jud. N. Lazareva)
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, M. Galupa, L. Caraianu)

ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Vera Doțu și Ivan Arnaut

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Verei Doțu împotriva lui Ivan Arnaut cu privire la constatarea faptului, încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admis apelul declarat de Vera Doțu, castă hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Comrat sediul Ceadâr - Lunga și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 9 ianuarie 2017, Vera Doțu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Arnaut cu privire la constatarea faptului, încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 aprilie 2014 a luat cunoștință cu dispoziția Președintelui Administrației raionului Vulcănești nr. 9 din 27 ianuarie 2014 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă încheiat cu ea.

Nefiind de acord cu eliberarea sa din funcție, la sfârșitul lunii aprilie 2014, s-a adresat avocatului Ivan Arnaut pentru a-i fi acordată asistența juridică, prezentându-i toate documentele necesare.

A menționat că a fost încheiat contractul de acordare a serviciilor juridice într-un singur exemplar, plata pentru serviciile oferite fiind stabilită în mărime de 1500 de lei.

Ca urmare, Ivan Arnaut a întocmit cererea de chemare în judecată pe care dânsa a semnat-o la 1 mai 2014, însă pârâtul a depus-o la Judecătoria Vulcănești abia la 14 mai 2014.

În consecință, prin hotărârea din 7 mai 2015 a Judecătorei Vulcănești, cauza nr. 3-14/2015, a fost respinsă cerința cu privire la anularea dispoziției privind eliberarea din funcție, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție, soluție menținută și de instanțele de judecată ierarhic inferioare, deși Ivan Arnaut afirma că a respectat termenul de adresare în instanța de judecată.

A precizat că termenul de depunere a cererii de chemare în judecată a fost încălcat, or, prin încheierea din 17 mai 2014 a Judecătorei Vulcănești, nu a fost dat curs cererii în legătură cu faptul că avocatul Ivan Arnaut a anexat mandatul avocatului fără indicarea împuternicirilor, iar în termen de 10 zile, nu a întreprins măsuri pentru înlăturarea neajunsurilor în mandatul său de avocat, astfel, la 29 iulie 2014 a întocmit repetat cererea de chemare în judecată și a depus-o în instanța de judecată la 30 iulie 2014.

A menționat că la 3 decembrie 2016 a expediat o scrisoare în adresa pârâtului, prin care a solicitat o întâlnire în vederea stabilirii cuantumului prejudiciului cauzat, la care însă nu a primit niciun răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 1, 2, 3, 8, 9, 54 din Legea cu privire la avocatură, art. 602, 610, 1398, 1422 Cod civil, art. 5, 33, 33¹, 38, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea faptului că pârâtul Ivan Arnaut, deținătorul licenței nr. 810 din 10 decembrie 2002 de acordare a asistenței juridice persoanelor fizice și juridice, i-a prestat servicii juridice necalitative în cauza civilă nr. 3-14/2015 52-2-514-30072014 la cererea de chemare în judecată împotriva Administrației raionului Vulcănești cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral, încasarea din contul lui Ivan Arnaut în beneficiul ei a cheltuielilor de judecare a cauzei nr. 3-14/2015 52-2-514-30072014 compuse din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1500 de lei și cheltuieli de transport în sumă de 620 de lei, repararea prejudiciului cauzat prin acordarea asistenței juridice necalitative reieșind din mărimea salariului specialistului principal de administrare a bugetului Administrației raionului Vulcănești pentru perioada 1 mai 2014 – 1 mai 2017, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 27 noiembrie 2017, Vera Doțu a depus cerere de concretizare a pretenției privind repararea prejudiciului cauzat prin acordarea asistenței juridice necalitative reieșind din mărimea salariului specialistului principal de administrare a bugetului Administrației raionului Vulcănești pentru perioada 1 mai 2014 – 1 mai 2017 și anume în mărime de 212762,22 de lei.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătorei Comrat sediul Ceadâr - Lunga, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de Vera Doțu, castă hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost constatat faptul că Ivan Arnaut, deținătorul licenței nr. 810 din 10 decembrie 2002 de acordare a asistenței juridice persoanelor fizice și juridice, a prestat Verei Doțu servicii juridice necalitative în cauza civilă nr. 3-14/2015 52-2-514-30072014 la cererea de chemare în judecată a Verei Doțu împotriva

Administrației raionului Vulcănești cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Au fost încasate de la Ivan Arnaut în beneficiul Verei Doțu cheltuielile suportate cu titlu de asistență juridică în mărime de 1500 de lei în cauza nr. 3-14/2015 52-2-514-30072014.

A fost încasat de la Ivan Arnaut în beneficiul Verei Doțu prejudiciul moral în sumă de 5000 de lei.

Au fost încasate de la Ivan Arnaut în beneficiul Verei Doțu cheltuielile de judecată legate de plata taxei de stat în sumă de 3663,60 de lei.

A fost încasată de la Ivan Arnaut în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 200 de lei pentru examinarea cauzei în prima instanță și 150 de lei achitată la depunerea cererii de apel.

În rest, a fost respinsă acțiunea.

La 17 august 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Vera Doțu a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea prin care a fost respinsă acțiunea, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie încasat din contul lui Ivan Arnaut în beneficiul ei venitul ratat sub formă de salariu în mărime de 212762,22 de lei, prejudiciul moral în mărime de 10000 de lei și cheltuieli de transport în mărime de 1050 de lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată doar în partea prin care a fost respinsă acțiunea.

Astfel, instanța de apel nu a motivat soluția de respingere a pretenției privind încasarea din contul lui Ivan Arnaut în beneficiul ei a veniturii ratat sub formă de salariu în mărime de 212762,22 de lei.

Prin urmare, instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 512-514, 572, 602, 610, 970 și 1423 Cod civil.

A remarcat că este neîntemeiată și concluzia instanței de apel privind încasarea din contul intimatului a sumei de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral din cei 10000 de lei solicitați.

Totodată, instanța de apel neîntemeiat a respins cerința ei privind încasarea cheltuielilor de transport în mărime de 1050 de lei, deși a prezentat probe în acest sens.

La 5 septembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Ivan Arnaut a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și pasibilă de a fi casată.

A accentuat că nu poate fi luat în considerație argumentul intimitei precum că dânsa nu cunoștea că din numele ei a fost depusă o cerere de chemare în judecată similară primei, înregistrată la Judecătoria Vulcănești la 27 iulie 2014, or, contrariul este demonstrat prin materialele cauzei nr. 3-14/2015.

A remarcat că încheierea din 17 mai 2014 a Judecătoriei Vulcănești, prin care a fost acordat un termen de 10 zile pentru înlăturarea neajunsurilor a fost

expediată intimă, dânsul a luat cunoștință cu conținutul acesteia deja după expirarea termenului de 10 zile acordat.

Considerând neîntemeiată încheierea din 17 mai 2014 a Judecătorei Vulcănești, deoarece pe verso-ul mandatului au fost indicate expres împuternicirile lui în calitate de avocat prevăzute la art. 81 CPC, a propus Verei Doțu contestarea acesteia, ultima însă a refuzat din lipsă de timp.

Prin urmare, este eronată concluzia instanței de apel precum că dânsul a recepționat încheierea din 17 mai 2014 a Judecătorei Vulcănești și nu a contestat-o astfel, prestându-i servicii juridice necalitative, or, la materialele cauzei lipsesc probe care ar confirma recepționarea de către el a copiei încheierii din 17 mai 2014 a Judecătorei Vulcănești

A precizat că plângerea Verei Doțu depusă împotriva lui Comisiei disciplinare a Uniunii Avocaților a fost respinsă prin prisma prevederilor art. 58 din Legea cu privire la avocatură.

Nu a fost demonstrat de către Vera Doțu nici faptul că în cazul în care cererea de chemare în judecată împotriva Administrației raionului Vulcănești ar fi fost depusă în termen, pretențiile ei ar fi admise.

Or, prin hotărârea din 7 mai 2015 a Judecătorei Vulcănești, a fost respinsă cerința cu privire la anularea dispoziției privind eliberarea din funcție, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție, celelalte cerințe fiind respinse ca neîntemeiate.

La 3 decembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Elena Doțu a depus referință, solicitând respingerea recursul declarat de Ivan Arnaut.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 3 iulie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 17 vol. II), fiind recepționată de Vera Doțu și Ivan Arnaut la 6 iulie 2018, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului (f. d. 18, 19 vol. II).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri la 17 august 2018 și respectiv, la 5 septembrie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Vera Doțu și Ivan Arnaut nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Vera Doțu și Ivan Arnaut, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Vera Doțu și Ivan Arnaut ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Vera Doțu și Ivan Arnaut se consideră inadmisibile.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat